

Na osnovu člana 96. tačka 2) Ustava Savezne Republike Jugoslavije, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sa Dodatnim protokolom

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sa Dodatnim protokolom, koji je donela Savezna skupština, na sednici Veća građana od 5. novembra 2001. godine i na sednici Veća republika od 25. oktobra 2001. godine.

PR br. 94

5. novembra 2001. godine

Beograd

Predsednik
Savezne Republike Jugoslavije
dr **Vojislav Koštunica**, s.r.

Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sa Dodatnim protokolom

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SRJ -
Međunarodni ugovori", br. 10/2001 od 9.11.2001.
godine.*

Član 1.

Potvrđuje se Evropska konvencija o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sačinjena 20. aprila 1959. godine u Strazburu i Dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sačinjen 17. marta 1978. godine u Strazburu u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije i Dodatnog protokola u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

Vlade potpisnice, članice Saveta Evrope,
Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da ostvari tešnje povezivanje između svojih članova;

Uverene da se usvajanjem zajedničkih propisa u oblasti pravne pomoći u krivičnim stvarima može postići ovaj cilj;

Smatrajući da je pravna pomoć pitanje povezano sa pitanjem izdavanja koje je već bilo predmet konvencije od 13. decembra 1957;

Dogovorile su se o sledećem:

Deo I

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

1. Strane ugovornice se obavezuju da, prema odredbama ove konvencije, pružaju jedna drugoj najširu moguću pravnu pomoć u svakom postupku koji se odnosi na krivična dela čije krivično gonjenje, u trenutku kada je zatražena pomoć, spada u nadležnost sudskih organa strane molilje.

2. Ova konvencija se ne primenjuje na izvršenje odluka o hapšenju i presuda niti na vojna krivična dela koja ne predstavljaju obična krivična dela.

Član 2.

Pravna pomoć može da se odbije:

(a) ako se zahtev odnosi na krivična dela koja su, po oceni zamoljene strane, politička krivična dela ili dela povezana s političkim krivičnim delima ili fiskalna krivična dela;

(b) ako zamoljena strana smatra da bi udovoljenje zahtevu moglo da povredi njen suverenitet, bezbednost, javni poredak ili interese od suštinskog značaja za zemlju.

Deo II

ZAMOLNICE

Član 3.

1. Zamoljena strana će, u skladu sa načinima koje predviđa njeno zakonodavstvo, izvršavati zamolnice koje se odnose na krivične predmete koje joj budu uputili sudski organi strane molilje, a koje se odnose na obavljanje istražnih radnji ili dostavljanje dokaznog materijala, dosijea ili dokumenata.

2. Ako strana molilja želi da svedoci ili veštaci daju iskaz pod zakletvom, ona će to izričito zatražiti, a zamoljena strana će tome udovoljiti ako to nije u suprotnosti sa njenim zakonodavstvom.

3. Zamoljena strana može da dostavi samo overene prepise ili fotokopije zatraženih dosijea ili dokumenata. Međutim, ako strana molilja izričito zatraži dostavljanje originala, zahtevu će se udovoljiti u granicama u kojima je to moguće.

Član 4.

Ako strana molilja izričito zatraži, zamoljena strana će je obavestiti o vremenu i mestu izvršenja zamolnice. Organi i lica strane molilje mogu da prisustvuju ovom izvršenju ako na to pristane zamoljena strana.

Član 5.

1. Svaka Strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje svog ratifikacionog instrumenta ili pristupanja da, u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, zadrži sebi pravo da izvršenje zamolnica radi pretresa ili zaplene predmeta podredi jednom ili više sledećih uslova:

(a) krivično delo na koje se odnosi zamolnica treba da bude kažnjivo prema zakonu strane molilje i zamoljene strane;

(b) krivično delo na koje se odnosi zamolnica treba da može da bude predmet izdavanja u zamoljenoj državi;

(c) izvršenje zamolnice treba da bude u skladu sa zakonom zamoljene strane.

2. Kada je Strana ugovornica dala izjavu u skladu sa stavom 1. ovog člana, svaka druga Strana može da primeni odredbu o reciprocitetu.

Član 6.

1. Zamoljena strana može da odloži predaju predmeta, dosijea ili dokumenta čije je dostavljanje zatraženo, ako su joj oni potrebni za krivični postupak koji je u toku.

2. Predmete, kao i originale dosijea i isprava, koji budu dostavljeni radi izvršenja zamolnice strana molilja će, što je moguće pre, vratiti zamoljenoj strani, osim ako se ona istih ne odrekne.

Deo III

DOSTAVLJANJE PROCESNIH AKATA I SUDSKIH ODLUKA - DOLAZAK PRED SUD SVEDOKA, VEŠTAKA I LICA PROTIV KOJIH SE VODI KRIVIČNI POSTUPAK

Član 7.

1. Zamoljena strana će pristupiti dostavi procesnih akata i sudskih odluka koji joj budu poslani u tom cilju od strane molilje.

Dostavljanje će moći da se izvrši jednostavnim slanjem akta ili odluke primaocu. Ako strana molilja to izričito zatraži, zamoljena strana izvršiće dostavu na neki od načina koji predviđa njeno zakonodavstvo za slične dostave ili na poseban način koji je u skladu sa ovim zakonodavstvom.

2. Dostavljanje se dokazuje potvrdom koja sadrži datum i potpis primaoca ili izjavom zamoljene strane kojom se dokazuje čin, način i datum dostave. Jedan ili drugi od ovih dokumenata biće odmah vraćen strani molilji. Na zahtev strane molilje, zamoljena strana će tačno naznačiti da li je dostava izvršena u skladu sa njenim zakonom. Ako dostava nije bila moguća, zamoljena strana će o tome odmah obavestiti stranu molilju uz navođenje razloga.

3. Svaka Strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje svog ratifikacionog instrumenta ili pristupanja da zatraži, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, da poziv za dolazak pred sud, koji se odnosi na lice protiv koga se vodi krivični postupak a koji se nalazi na njenoj teritoriji, bude predat njenim organima u određenom roku pre datuma utvrđenog za dolazak pred sud. Ovaj rok će biti tačno naznačen u pomenutoj izjavi i ne može biti duži od 50 dana.

Vodiće se računa o ovom roku radi utvrđivanja datuma za dolazak pred sud i prilikom predaje poziva.

Član 8.

Svedok ili veštak koji se nije odazvao na poziv da dođe pred sud koji je bio pozvan neće moći, čak iako bi ovaj poziv sadržavao sudsku naredbu, da bude podvrgnut bilo kakvoj sankciji ili meri prinude, osim ako svojevolski ne ode kasnije na teritoriju strane molilje ili je od nje ponovo pozvan da dođe pred sud.

Član 9.

Novčana naknada, kao i troškovi boravka i putni troškovi koje strana molilja nadoknađuje svedoku ili veštaku obračunavaju se od mesta boravka svedoka ili veštaka i biće odobreni u iznosu koji je bar jednak iznosu predviđenom u tarifama i propisima koji važe u državi u kojoj treba da dođe do saslušanja.

Član 10.

1. Ako strana molilja smatra da svedok ili veštak treba lično da se pojavi pred njenim sudskim organima, ona će to navesti u zahtevu za dostavljanje poziva a zamoljena strana će pozvati tog svedoka ili veštaka da dođe pred sud.

Zamoljena strana dostaviće odgovor svedoka ili veštaka strani molilji.

2. U slučaju predviđenom u stavu 1. ovog člana, u zahtevu ili pozivu treba da bude naznačen približan iznos novčane naknade, kao i troškova boravka i putnih troškova koji treba da se nadoknade.

3. Ako se zamoljenoj strani podnese zahtev u tom smislu ona može da odobri avans svedoku ili veštaku. Avans će biti naveden u sudskom pozivu i nadoknađen od strane molilje.

Član 11.

1. Ako strana molilja zahteva da se lice lišeno slobode pojavi lično kao svedok ili radi suočenja, ono će biti privremeno predato na teritoriji na kojoj treba da dođe do saslušanja, pod uslovom da bude vraćeno u roku koji odredi zamoljena strana i u skladu sa odredbama člana 12. u meri u kojoj one mogu da se primene.

Predaja može da se odbije:

- (a) ako se lice lišeno slobode s tim ne saglasi,
- (b) ako je njegovo prisustvo potrebno u krivičnom postupku koji je u toku na teritoriji zamoljene strane,
- (c) ako bi usled predaje moglo da dođe do produženja njegovog lišenja slobode, ili
- (d) ako postoje drugi važni razlozi protiv njegovog sprovođenja na teritoriju strane molilje.

2. U slučaju predviđenom u prethodnom stavu i pridržavajući se odredaba člana 2, sprovođenje lica lišenog slobode preko teritorije neke treće države, članice ove konvencije, odobriće se na zahtev uz koji su priložena sva potrebna dokumenta, a koji Ministarstvo pravde strane molilje upućuje Ministarstvu pravde strane zamoljene za tranzit.

Svaka Strana ugovornica može da ne odobri tranzit svojih državljana.

3. Predato lice treba i dalje da bude lišeno slobode na teritoriji strane molilje i, u slučaju potrebe, na teritoriji strane zamoljene za tranzit, osim ako strana zamoljena za predaju ne zatraži njegovo puštanje na slobodu.

Član 12.

1. Svedok ili veštak, bez obzira na njegovo državljanstvo, koji se pojavljuje pred sudskim organima strane molilje na osnovu poziva koji mu je dostavljen, ne sme da bude sudski gonjen, ni pritvoren, niti podvrgnut nekom drugom ograničenju lične slobode na njenoj teritoriji za dela ili osude za dela koja je počinio pre napuštanja teritorije zamoljene strane.

2. Bilo koje lice, bez obzira na svoje državljanstvo, koje na poziv pristupi pred sudske organe strane molilje da bi pred njima odgovaralo za dela za koja se krivično goni ne može da bude sudski gonjeno, ni pritvoreno, niti podvrgnuto bilo kakvom ograničenju lične slobode za dela ili osude za dela koja je počinio pre svog napuštanja teritorije zamoljene strane a koja nisu navedena u sudskom pozivu.

3. Svedok, veštak ili lice protiv koga se vodi krivični postupak gubi zaštitu koja mu je data na osnovu ovog člana ako nije napustio, iako je za to imao mogućnosti, teritoriju strane molilje u roku od petnaest dana pošto su mu sudski organi saopštili da njegovo prisustvo više nije potrebno, ili se na nju vratio pošto ju je napustio.

Deo IV

KAZNENA EVIDENCIJA

Član 13.

1. Zamoljena strana dostaviće, u meri u kojoj bi njeni sudski organi sami mogli da ih dobiju u sličnoj prilici, izvode i obaveštenja iz kaznene evidencije koja joj zatraže sudski organi jedne Strane ugovornice radi potreba vezanih za krivični predmet.

2. U slučajevima koji nisu predviđeni u stavu 1. ovog člana udovoljiće se sličnom zahtevu pod uslovima koje predviđaju zakonodavstvo, propisi ili praksa u zamoljenoj državi.

Deo V

POSTUPAK

Član 14.

1. Zahtevi za pravnu pomoć treba da sadrže sledeće podatke:

- (a) naziv organa od koga potiče zahtev,
- (b) predmet i osnov zahteva,
- (c) ako je moguće, identitet i državljanstvo datog lica, i
- (d) ime i adresu primaoca ako je potrebno.

2. U zamolnicama predviđenim u čl. 3, 4. i 5. će se, osim toga, navesti optužba i kratak opis dela.

Član 15.

1. Zamolnice predviđene u čl. 3, 4. i 5, kao i zahteve predviđene u članu 11. Ministarstvo pravde strane molilje uputiće Ministarstvu pravde zamoljene države i vratiti se istim putem.

2. U hitnim slučajevima, pomenute zamolnice će neposredno moći da upute sudski organi strane molilje sudskim organima zamoljene strane. One će biti vraćene zajedno sa spisima koji se odnose na izvršenje na način predviđen u stavu 1. ovog člana.

3. Zahteve predviđene u stavu 1. člana 13. sudski organi će neposredno moći da upute nadležnoj službi zamoljene države, a odgovori će moći neposredno da se vrate preko ove službe. Zahteve predviđene u stavu 2. člana 13. Ministarstvo pravde strane molilje uputiće Ministarstvu pravde zamoljene strane.

4. Zahtevi za pružanje pravne pomoći koji nisu predviđeni u st. 1. i 3. ovog člana, a pre svega zahtevi za vođenje istrage koja prethodi krivičnom gonjenju mogu biti predmet direktnog opštenja između sudskih organa.

5. U slučajevima kada je direktno dostavljanje dopušteno ovom konvencijom, ono će moći da se obavlja posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

6. Svaka Strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje ratifikacionog instrumenta ili pristupanja, da u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, saopšti bilo da svi ili neki zahtevi za pružanje pravne pomoći treba da joj se upute drugačije nego na način koji predviđa stav 2. ovog člana, ili da zatraži da se, u slučaju predviđenom u stavu 2. ovog člana, prepis zamolnice dostavi istovremeno njegovom Ministarstvu pravde.

7. Ovaj član ne dira u odredbe bilateralnih ugovora ili aranžmana koji su na snazi između strana ugovornica, prema kojima se predviđa direktno dostavljanje zahteva za pružanje pravne pomoći između organa dve strane.

Član 16.

1. Osim odredaba stava 2. ovog člana, prevod zahteva i priloga se neće tražiti.

2. Svaka strana ugovornica, u trenutku potpisivanja ili predaje svog ratifikacionog instrumenta ili pristupanja, će moći u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, da zadrži pravo da zahteva da joj se molbe i prilogi upućuju zajedno sa bilo prevodom na njen jezik ili prevodom na bilo koji od zvaničnih jezika Saveta Evrope ili na jezik koji će ona navesti. Druge strane će moći da primene odredbu o reciprocitetu.

3. Ovaj član ne dira u odredbe koje se odnose na prevođenje zahteva i priloga sadržanih u ugovorima ili aranžmanima koji su na snazi ili do kojih će doći između dve ili više strana ugovornica.

Član 17.

Spisi i dokumenta koji su dostavljeni u skladu sa primenom ove konvencije biće oslobođeni svih formalnosti legalizacije.

Član 18.

Ako organ, koji je zamoljen za pružanje pravne pomoći, nije nadležan da postupi po zahtevu, službeno će ga uputiti nadležnom organu svoje zemlje i, u slučaju da je zahtev upućen direktno, o tome će na isti način obavestiti stranu molilju.

Član 19.

Svako odbijanje pravne pomoći biće obrazloženo.

Član 20.

Osim odredaba člana 9, izvršenje zahteva za pružanje pravne pomoći ne podrazumeva naknadu bilo kojih troškova, osim onih koji su nastali povodom veštačenja na teritoriji zamoljene strane i predajom lica lišenih slobode obavljenom u skladu sa članom 11.

Deo VI

DOSTAVA RADI KRIVIČNOG GONJENJA

Član 21.

1. Svaka dostava koju uputi jedna strana ugovornica radi vođenja krivičnog postupka pred sudovima druge strane biće predmet opštenja između ministarstva pravde. Međutim, strane ugovornice će moći da koriste mogućnost predviđenu u stavu 6. člana 15.

2. Zamoljena strana obavestiće o daljem postupku po dostavi i ako je potrebno dostaviće prepis donete odluke.

3. Odredbe člana 16. će se primeniti na dostave predviđene u stavu 1. ovog člana.

Deo VII

RAZMENA IZVEŠTAJA O PRESUDAMA

Član 22.

Svaka od strana ugovornica daće zainteresovanoj strani izveštaj o krivičnim presudama i kasnijim merama koje se tiču državljana te strane, a koje su upisane u kaznenu evidenciju. Ministarstva pravde dostavljajuće jedan drugom ove izveštaje bar jedanput godišnje. Ako se dotično lice smatra državljaninom dve ili više strana ugovornica, izveštaji će se dostavljati svakoj od zainteresovanih strana osim ako je to lice državljanin strane na čijoj je teritoriji osuđeno.

Deo VIII

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 23.

1. Svaka Strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje svog ratifikacionog instrumenta ili pristupanja, da izrazi rezervu u pogledu jedne ili više određenih odredbi Konvencije.

2. Svaka Strana ugovornica koja je izrazila rezervu odmah će je povući kada to prilike budu dozvoljavale. Rezerve se povlače putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

3. Strana ugovornica koja je izrazila rezervu u pogledu jedne odredbe Konvencije može da zahteva primenu ove odredbe od druge strane samo ako ju je i ona sama prihvatila.

Član 24.

Svaka strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju, da navede u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, koje će organe smatrati sudskim organima u cilju ove konvencije.

Član 25.

1. Ova konvencija će se primenjivati na matične teritorije strana ugovornica.

2. Ona će se primenjivati u pogledu Francuske, i na Alžir i prekomorske departmane, a, u pogledu Italije, na teritoriju Somalije pod italijanskom upravom.

3. Savezna Republika Nemačka će moći da proširi primenu ove konvencije na Land Berlin putem izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

4. U pogledu Kraljevine Holandije, ova konvencija će se primenjivati na njenu evropsku teritoriju. Kraljevina će moći da proširi primenu Konvencije na holandske Antile, Surinam i holandsku Novu Gvineju putem izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

5. Neposrednim dogovorom između dve ili više Strana ugovornica, polje primene ove konvencije će moći da se proširi na uslove koji budu propisani u tom sporazumu, na svaku teritoriju jedne od ovih strana koja nije navedena u st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana, a čije međunarodne odnose obezbeđuje jedna od strana.

Član 26.

1. Osim odredaba stava 7. člana 15. i stava 3. člana 16. ova konvencija ukida, u pogledu teritorija na koje se primenjuje, one odredbe iz ugovora, konvencija ili bilateralnih sporazuma kojima se, između dve strane ugovornice, reguliše pravna pomoć u krivičnim stvarima.

2. Međutim, ova konvencija neće dirati u obaveze sadržane u odredbama svake druge međunarodne konvencije bilateralnog ili multilateralnog karaktera, čije izvesne klauzule regulišu ili će regulisati, u određenoj oblasti, pravnu pomoć u posebnim pitanjima.

3. Strane ugovornice će moći da zaključe između sebe bilateralne ili multilateralne sporazume o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima samo radi dopune odredaba ove konvencije ili radi lakše primene načela koje ona sadrži.

4. Kada se, između dve ili više strana ugovornica, pravna pomoć u krivičnim stvarima pruža na osnovu jedinstvenog zakonodavstva ili posebnog režima koji predviđa međusobnu primenu mera pravne pomoći na njihovim teritorijama, ove strane će moći da regulišu svoje međusobne odnose u toj oblasti polazeći isključivo od ovih sistema bez obzira na odredbe ove konvencije. Strane ugovornice koje isključe ili bi isključile iz svojih međusobnih odnosa primenu ove konvencije, u skladu sa odredbama ovog stava, moraće da upute, u tom cilju, notifikaciju Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

Član 27.

1. Ova konvencija ostaće otvorena za potpis članovima Saveta Evrope. Ona će se ratifikovati, a ratifikacioni instrumenti će se deponovati kod Generalnog sekretara Saveta.

2. Konvencija će stupiti na snagu po isteku 90 dana od predaje trećeg ratifikacionog instrumenta.

3. Ona će stupiti na snagu u pogledu svakog potpisnika koji je bude kasnije ratifikovao po isteku od 90 dana od predaje njegovog ratifikacionog instrumenta.

Član 28.

1. Komitet ministara Saveta Evrope može da pozove svaku državu koja nije članica Saveta da pristupi ovoj konvenciji. Odluka koja se tiče ovog poziva treba da bude jednoglasno prihvaćena od strane članova Saveta koji su ratifikovali Konvenciju.

2. Pristupanje će se obaviti predajom, kod Generalnog sekretara Saveta, instrumenta o pristupanju koji će stupiti na snagu po isteku od 90 dana od predaje.

Član 29.

Svaka Strana ugovornica može, sama za sebe, da otkáže ovu konvenciju upućivanjem notifikacije Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Ovo otkazivanje stupa na snagu po isteku šest meseci od dana prijema njene notifikacije od strane Generalnog sekretara Saveta.

Član 30.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće članovima Saveta i vlade svake države koja je pristupila ovoj konvenciji:

(a) imena potpisnika i predaju svakog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju;

(b) dan stupanja na snagu;

(c) prijem svake notifikacije u skladu s primenom odredaba stava 1. člana 5, stava 3. člana 7, stava 6. člana 15, stava 2. člana 16, člana 24, st. 3. i 4. člana 25. i stava 4. člana 26;

(d) svaku rezervu izraženu u skladu sa primenom odredaba stava 1. člana 23;

(e) povlačenje svake rezerve u skladu sa odredbama stava 2. člana 23;

(f) svaku notifikaciju o otkazivanju koja je dobijena u skladu sa primenom odredaba člana 29. i datum njegovog stupanja na snagu.

U ime čega, dole potpisani, propisno za to ovlašćeni, potpisuju ovu konvenciju.

Sačinjeno u Strazburu, 20. aprila 1959. godine, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta verodostojna, u jednom jedinom primerku, koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta poslaće njegovu overenu kopiju vladama koje su potpisale i pristupile Konvenciji.

DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,

U želji da olakšaju primenu u fiskalnim krivičnim stvarima iz Evropske konvencije o pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima koja je otvorena za potpisivanje u Strazburu 20. aprila 1959 (u daljem tekstu: Konvencija);

Smatrajući da je isto tako svrsishodno da se pomenuta konvencija dopuni u nekim drugim pitanjima,

Dogovorile su se o sledećem:

Deo I

Član 1.

Strane ugovornice neće vršiti pravo predviđeno u članu 2 (a) Konvencije da odbiju pravnu pomoć samo zbog toga što se zahtev odnosi na delo koje je po mišljenju zamoljene strane fiskalno krivično delo.

Član 2.

1. U slučaju kada je Strana ugovornica zadržala pravo da izvršenje zamolnica radi pretresa ili zaplene predmeta podleže uslovu da je delo koje je predmet zamolnice kažnjivo prema zakonu strane molilje i zamoljene strane, ovaj uslov će biti ispunjen u pogledu fiskalnih krivičnih dela, ako je krivično delo kažnjivo prema zakonu strane molilje i odgovara istom takvom delu prema zakonu zamoljene strane.

2. Zahtev neće moći da se odbije zbog toga što zakonodavstvo zamoljene strane ne nameće istu vrstu taksi ili poreza, ili ne sadrži iste poreske, carinske ili devizne propise kao zakonodavstvo strane molilje.

Deo II

Član 3.

Konvencija će se primenjivati i na:

(a) dostavu akata koji imaju za cilj izvršenje kazne, naplatu novčane kazne ili plaćanje troškova postupka;

(b) mere koje se odnose na odlaganje izrečene kazne ili na njeno izvršenje, na uslovno oslobađanje, na odlaganje početka izvršenja kazne ili na prekidanje njenog izvršenja.

Deo III

Član 4.

Član 22. Konvencije je dopunjen sledećim tekstom, s tim da prvobitni član 22. Konvencije čini stav 1, a odredbe u daljem tekstu stav 2:

"2. Osim toga, svaka strana ugovornica koja je dostavila gore pomenute izveštaje dostaviće zainteresovanoj strani, na njen zahtev, u posebnim slučajevima, prepise presuda i mera o kojima je reč, kao i svako drugo obaveštenje koje se na njih odnosi, kako bi joj omogućila da razmotri da li one zahtevaju preduzimanje mera na unutrašnjem planu. Ovo opštenje će se obavljati između zainteresovanih Ministarstava pravde."

Deo IV

Član 5.

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koje su potpisale Konvenciju. Podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju biće predati Generalnom sekretaru Saveta Evropa.

2. Protokol stupa na snagu po isteku 90 dana od predaje trećeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

3. Protokol stupa na snagu u pogledu svake države potpisnice koja ga bude ratifikovala, prihvatila ili odobrila po isteku 90 dana od predaje njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

4. Država članica Saveta Evrope ne može da ratifikuje, prihvati ili odobri ovaj protokol a da nije istovremeno ili prethodno ratifikovala Konvenciju.

Član 6.

1. Svaka država koja je pristupila Konvenciji može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Pristupanje će se obaviti putem predaje, kod Generalnog sekretara Saveta Evrope, instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju koji će stupiti na snagu po isteku 90 dana od njegove predaje.

Član 7.

1. Svaka država, u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, može da odredi teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati ovaj protokol.

2. Svaka država, u trenutku predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili kasnije može da proširi primenu ovog protokola, u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, na svaku drugu teritoriju naznačenu u izjavi čije međunarodne odnose obezbeđuje ili za koje je ovlašćena da ugovara.

3. Svaka izjava data na osnovu prethodnog stava može da se povuče u pogledu svake teritorije koja je naznačena u toj izjavi, putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje stupa na snagu po isteku roka od šest meseci od dana prijema notifikacije od strane Generalnog sekretara Saveta Evrope.

Član 8.

1. Rezerve izražene od jedne Strane ugovornice u pogledu jedne odredbe Konvencije primenjivaće se i na ovaj protokol, osim ako ova strana ne izrazi suprotnu nameru u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto važi i za izjave date na osnovu člana 24. Konvencije.

2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju da izjavi da zadržava pravo:

(a) da ne prihvati deo I, ili da ga prihvata samo u pogledu nekih krivičnih dela ili vrste krivičnih dela koja su navedena u stavu 1, ili da ne izvršava zamolnice radi pretresa ili zaplene predmeta u fiskalnim krivičnim delima;

(b) da ne prihvati deo II;

(c) da ne prihvati deo III.

3. Svaka strana ugovornica koja je izrazila rezervu na osnovu prethodnog stava može da je povuče preko izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope, a koja će stupiti na snagu na dan njenog prijema.

4. Strana ugovornica koja je primenila na ovaj protokol rezervu izraženu u pogledu odredbe iz Konvencije ili koja je izrazila rezervu u pogledu odredbe iz ovog protokola, ne može da traži primenu ove odredbe od države Strane ugovornice; međutim, ona može, ako je rezerva delimična ili uslovna, da traži primenu ove odredbe u meri u kojoj ju je ona prihvatila.

5. Nijedna druga rezerva se ne prihvata na odredbe ovog protokola.

Član 9.

Odredbe ovog protokola ne diraju u detaljnije odredbe sadržane u bilateralnim ili multilateralnim ugovorima koji su zaključeni između strana ugovornica na osnovu primene člana 26. stav 3. Konvencije.

Član 10.

Evropski komitet za krivične probleme Saveta Evrope pratiće izvršenje ovog protokola i omogućiće, ako je potrebno sporazumno rešenje svake teškoće do koje bi došlo u sprovođenju Protokola.

Član 11.

1. Svaka Strana ugovornica može, sama za sebe, da otkáže ovaj protokol notifikacijom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope.
2. Otkaz će stupiti na snagu po isteku šest meseci od dana prijema notifikacije od strane Generalnog sekretara.
3. Otkazivanje Konvencije automatski povlači za sobom otkazivanje ovog protokola.

Član 12.

Generalni sekretar Saveta Evrope obavestiće države članice Saveta i svaku državu koja je pristupila Konvenciji o:

- (a) svakom potpisivanju protokola;
- (b) predaji svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- (c) svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa svojim čl. 5. i 6;
- (d) svakoj izjavi koja je primljena u skladu sa primenom odredaba st. 2. i 3. člana 7;
- (e) svakoj izjavi koja je primljena u skladu sa primenom odredaba stava 1. član 8;
- (f) svakoj rezervi koja je izražena u skladu sa primenom odredaba stava 2. člana 8;
- (g) povlačenju svake rezerve do koje je došlo u skladu sa primenom odredaba stava 3. člana 8;
- (h) svakoj notifikaciji koja je primljena u skladu sa primenom odredaba člana 11. i datumu kada otkazivanje stupa na snagu.

U ime čega su dole potpisani, propisno za to ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 17. marta 1978, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u samo jednom primerku koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostaviće njegov overeni prepis svakoj državi članici i državama koje su mu pristupile.

Član 3.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavija će, u skladu sa članom 23. stav 1. Konvencije, izraziti sledeću rezervu:

"Savezna Republika Jugoslavija će pružati pravnu pomoć samo u postupcima koji se odnose na krivična dela predviđena zakonom Savezne Republike Jugoslavije, a za čije krivično gonjenje su, u trenutku kada je pravna pomoć zatražena, nadležni pravosudni organi (član 1. stav 1. Konvencije).

Član 4.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavija će dati sledeće izjave:

"1. Savezna Republika Jugoslavija će dostavljati pozive za dolazak pred sud, koji glase na lice protiv koga se vodi krivični postupak i koje se nalazi na njenoj teritoriji, samo ako se poziv dostavi nadležnom pravosudnom organu najmanje 30 dana pre dana koji je utvrđen za dolazak pozvanog lica pred sud (član 7. stav 3. Konvencije);

2. U slučaju primene člana 15. stav 2. Konvencije, Savezna Republika Jugoslavija traži da se prepis zamolnice za pravnu pomoć dostavi Saveznom ministarstvu pravde (član 15. stav 6);

3. Savezna Republika Jugoslavija izjavljuje da će kao pravosudne organe, u smislu ove konvencije, smatrati redovne sudove i javna, odnosno državna tužilaštva (član 24. Konvencije)".

Član 5.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".